

ДО ПИТАННЯ ПРО КЛАСИФІКАЦІЮ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА

Бавика О.Ю., гр. Б-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Т.О. Сідорова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Грошовий потік відноситься до тих небагатих категорій, які мають численні класифікаційні ознаки.

У більшості економічних досліджень, присвячених грошовим потокам, пріоритет віддається збору максимально можливої кількості класифікаційних ознак.

Очевидним недоліком цього підходу є те, що деякі класифікації викликають сумніви відносно їх застосовності до дійсності. До таких відноситься класифікація за варіативною, що припускає ділення на стандартні (спрямованість яких міняється не більше одного разу) і нестандартні (спрямованість яких міняється більше одного разу) грошові потоки.

Розмежування грошових потоків по можливості забезпечення платоспроможності на ліквідні і неліквідні також не в усіх випадках застосовно на практиці. Оскільки грошовий потік в цілому по підприємству завжди буде ліквідним, то поняття ліквідності грошового потоку застосоване виключно до грошових потоків по видах діяльності підприємства.

Деякі класифікаційні ознаки дублюють один одного. Наприклад, очевидний перетин класифікацій за передбачуваністю і можливістю регулювання.

Безліч класифікаційних ознак цієї категорії, як і різні погляди, на їх тлумачення утрудняють виділення істотних характеристик грошових потоків

Вважаємо, що вирішення цієї проблеми має бути засноване на розмежуванні класифікаційних ознак на головні (основні) і додаткові (другорядні).

Вважаємо, головні, або основні, класифікаційні ознаки повинні відповідати наступним вимогам:

1. Практична значущість.
2. Можливість точного виміру грошових потоків у рамках тієї або іншої класифікації.
3. Загально визнана класифікаційної характеристики.

Усі інші критерії можуть бути віднесені до додаткових.

РЕНТАБЕЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ПОКАЗНИКІВ ЕФЕКТИВНОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Божидай І.І., гр. ЕП-50

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **О.С. Іванілов**
Харківський національний університет будівництва та архітектури

Проблема підвищення ефективності діяльності організації є актуальною і складною та має історичний характер.

На постсоціалістичному просторі вона ускладнюється й тим, що прийоми і методи управління, до яких звикли менеджери старшого покоління, не відповідають новим умовам господарювання та ігнорують необхідність стратегічного управління.

Для оцінки ефективності роботи підприємства потрібно зіставити ефект (дохід або прибуток) з витратами. Співвідношення результатів та витрат представляє собою ефективність. Ефективність — це агреговане відображення кінцевих результатів використання засобів, предметів праці і робочої сили на підприємстві за певний проміжок часу.

Ефективність в стратегічному менеджменті відрізняється від поняття ефективності в традиційному сенсі.

В стратегічному менеджменті ефективність оцінюється якісними та кількісними параметрами й тому визначається трьома основними способами:

- 1) результативність;
- 2) рентабельність;
- 3) продуктивність.

Найбільш повно відображає ефективність показник рентабельності.

Рентабельність – один із головних вартісних показників ефективності виробництва, який характеризує рівень віддачі активів і ступінь використання капіталу у процесі виробництва. Рентабельність стратегічного управління включає в себе комплекс показників, які надають характеристику конкурентоспроможності прийнятих рішень у майбутньому.

Аналіз рентабельності підприємства дозволяє визначити ефективність вкладення коштів у підприємство та раціональність їхнього використання.

Різноманітність показників рентабельності визначає альтернативність пошуку шляхів її підвищення.